

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Μια πολιτική αντιφάσεων αν όχι παραλογισμού!

του Δημήτρη Μάρδα

Αν καθηγητή Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του ΑΠΘ

Υπ. Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Α΄ Θεσσαλονίκης

π. Γενικού Γραμματέα Εμπορίου

Το Σεπτέμβριο του 2008 κατέθεσε τις απόψεις του για έσοδα – δαπάνες ο πρώην υπουργός Οικονομίας το «προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2009». Μόλις ένα μήνα αργότερα(!!!) στο κείμενο της Εισήγησης του προϋπολογισμού αναδιατάχθηκαν δαπάνες και έσοδα και σε ορισμένες περιπτώσεις με θεαματικό τρόπο. Μόλις τρεις μήνες μετά (!!!) η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι θα αναδιατάξει εκ νέου τις δαπάνες του προϋπολογισμού για να ενισχύσει τις ασθενείς τάξεις, το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, προβαίνοντας σε χιλιάδες προσλήψεις, επιδόματα κ.ά.

Η κυβέρνηση λοιπόν βρίσκει πόρους για να αναθεωρήσει σε ελάχιστο χρόνο την πολιτική των δαπανών της. Όταν όμως το ΠΑΣΟΚ προβάλλει είτε στη Βουλή είτε στο πλαίσιο των προγραμματικών του δηλώσεων μια άλλη πολιτική δαπανών, τα σλόγκαν που κυκλοφορούν είναι «Το ΠΑΣΟΚ καταθέτει ένα λευκό χαρτί» (του πρώην Υπουργού Οικονομίας στη Βουλή) ή το « ΠΑΣΟΚ λαϊκίζει και που θα βρει τα χρήματα;» (του εκπροσώπου του Τύπου).

Και ερωτάται κάθε λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος. Πως βρίσκει τα χρήματα η Νέα Δημοκρατία και δεν μπορεί να τα βρει το ΠΑΣΟΚ; Τι τρομακτικά περισσότερα προσόντα διαθέτει αυτή η Κυβέρνηση που της προσφέρουν την άνεση να ανακαλύπτει βραχυχρόνια χρήματα για νέες δαπάνες ενώ το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί; Ερώτημα αναπάντητο έως σήμερα από τον εκπρόσωπο του Τύπου!

Που υπάρχουν χρήματα; Εκεί όπου υπάρχει σπατάλη και ειδικότερα:

Α) Για καταναλωτικές δαπάνες προβλέπονται για το 2009 2,7 δις ευρώ. Μήπως δεν εξαντλήθηκαν τα όρια της σπατάλης καθώς η κουλτούρα της σπατάλης δεν άλλαξε;

Β) Ειδικοί λογαριασμοί εκτός προϋπολογισμού. Από ένα σύνολο 2,3 περίπου δις ευρώ εισπράξεων το 2009 (4 δις για το 2008), μεταφέρθηκαν στον κρατικό προϋπολογισμό γύρω στα 900 εκατομμύρια, χωρίς να δοθούν επαρκείς εξηγήσεις για το τι συμβαίνει με το υπόλοιπο των 1 δις ευρώ που παραμένει στη διάθεση των Υπουργών της κυβέρνησης και της προσωπικής τους (προεκλογικής) πολιτικής; Που θα κατευθυνθεί αυτό το ανεξέλεγκτο πόσο προεκλογικά; Πάλι σε αγνώστου προελεύσεων ομάδες, συλλόγους και στην ατελείωτη επισκευή καμπαναριών;

Γ) Οι προμήθειες του Δημοσίου σε αγαθά, έργα και υπηρεσίες αντιπροσωπεύουν το 16-19% του ΑΕΠ των κρατών-μελών της ΕΕ. Το άνοιγμα των εθνικών αγορών των προμηθειών του Δημοσίου στον Κοινοτικό ανταγωνισμό, μετά το 1993, οδήγησε, σύμφωνα με την Επιτροπή της ΕΕ σε μια εξοικονόμηση πόρων της τάξης του 25%, ποσό που αναφέρεται κυρίως στις οργανωμένες διοικήσεις των κρατών-μελών. Η εξοικονόμηση αυτή μπορεί να έρθει και στη χώρα μας αρκεί να αναθεωρηθούν τα υφιστάμενα απαρχαιωμένα συστήματα των προμηθειών.

Η Οδηγία 18/2000 και το σχετικό προεδρικό διάταγμα προτείνει νέες σύγχρονες μεθόδους προμηθειών. Στο χώρο αυτό βρίσκονται πολλοί πόροι που κατασπαταλούνται σήμερα. Αν δεχθούμε τις εκτιμήσεις της Επιτροπής τόσο του 1993 όσο και του 2004 για εξοικονόμηση πόρων, τότε ο εκσυγχρονισμός και μόνο του συστήματος των προμηθειών του Δημοσίου μπορεί αν μας εξασφαλίσει πόρους πολλών δισεκατομμυρίων, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Επιτροπής.

Χρήματα μπορούν να βρεθούν βέβαια και από άλλους χώρους που δεν είναι επί του παρόντος.